

Nádasdy Ádám: „Műfordítás és szakfordítás határán: Dante *Isteni Színjátéka*”

Dante *Isteni Színjátéka* költői mezbe bújtatott értekező munka. Olyasféle, mint egy jó tudományos-fantasztikus mű, melyről tudjuk ugyan, hogy egészében fikció és képtelenség, a részletekben azonban reálisnak, műszakilag és tudományosan pontosnak kell lennie. Ilyen Dante műve is. A Magvető Kiadó megbízásából új fordítást készíték belőle (eddig három teljes magyar Dante-fordítás készült). Lépten-nyomon felmerül a kérdés: hogyan fordítsam a szakszókincset? Mi legyen például a *virtú* (= latin *virtus*, angol *virtue*) szóval? Fordítsam mindig erénynek – csak hogy például ásványi anyagoknak, égitesteknek is van *virtú*-ja: ez inkább képesség, erő. No de nem az-e a lényeg ebben a munkában (és a korban, melyet közvetít), hogy az ember jótulajdonságai (vagyis erényei: becsület, szüzesség, szorgalom stb.) ugyanazzal a szóval fejezendők ki, mint az élő és élettelen természet jótulajdonságai (erői, képességei)?... Mi legyen tehát a költői műbe ágyazott terminológiával? Ezt szeretném néhány példán boncolgatni.